

*Vy ma voláte Učiteľom a Pánom a dobre hovoríte, lebo som.*

Ján 13:13

Pán Ježiš Kristus vysvetlil svojim učeníkom, ako majú byť poddaní a dal im k tomu aj príklad tým, že im umyl nohy (Ján 13:5). Ukázal im veľký príklad, príklad pokory a bratskej lásky. Oni ho nazývajú Pánom a Učiteľom (Ján 13:13). Na tento verš Ján pripojí všetko, čo sa chystá v ďalšom texte povedať. Verš 17 vystupuje ako dôraz všetkého, čo v tejto kapitole hovorí: „Ak to viete, blahoslavení ste, keď to aj činíte.“ (Ján 13:17).

Témou tohto článku je: Poddanie sa panstvu v horlivej láske. Sám titul článku už ukazuje na našu zodpovednosť dobrovoľne sa odovzdať Božej autorite. Ako deti Božej rodiny sa máme poddať nášmu nebeskému Otcovi. On je Bohom autority. Ako som sa snažil ukázať v článku o apoštolskej autorite (Solas 22, jar 2014, str. 2), apoštolská autorita je platná pre nás aj dnes, a preto máme byť poddajní a poddaní Božiemu slovu. Ježiš Kristus je v pravde Pán. Jeho plný titul je: Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus. Chápme plne, čo to znamená.

Dané mu je meno Ježiš. Boží Syn je nazvaný týmto menom preto, lebo má zachrániť svoj ľud z ich hriechov. Toto pomenovanie nebola žiadna svojvoľná, obyčajná voľba. Anjel sa ukázal Jozefovi, jeho pozemskému otcovi a povedal mu, že žena, s ktorou je zasnúbený, Mária, mu porodí syna a jeho meno bude Ježiš preto, lebo On skutočne, bezpečne a definitívne zachráni svoj ľud z ich hriechov.

Je Pán. Je teda vládca a má autoritu nad všetkými vecami. Ale nie len, že je Pán, vládca, On je aj Ježiš, Spasiteľ. Je to Kristus, pomazaný Boží Syn. Preto je nášho pravdivo odkazované ako na nášho Pána a Učiteľa, na nášho Spasiteľa a nášho Boha. Tieto dva úrady: spasiteľstvo a panstvo Ježiša Krista sú neoddeliteľné.

Ježiš je nazvaný Pánom preto, že je mu daná všetka moc. Všetka moc nebies Ježišovi Kristovi bola daná v jeho ľudskej podobe. Všetka moc božstva sa stala prebývajúcou v jeho ľudskom tele. Preto je Ježiš Kristus Pánom, Vládcom a Učiteľom svojho ľudu. Mať nejaký podiel na obeti zmierenia znamená poddať sa panstvu Ježiša Krista.

Musíme preto plne chápať, čo znamená obeť zmierenia. Boh nás zmieril sám so sebou skrze Ježiša Krista (2. Korinským 5:18). Preto, ak máme záujem o podiel na tom zmierení, potom je na nás kladená aj požiadavka poddať sa panstvu Ježiša Krista, alebo povedané iným spôsobom, máme sa poddať Božej suverenite. Božia suverenita nie je len nejaké učenie, ale má praktický dôsledok a uplatnenie v našom živote.

V Novom zákone slovo Pán bolo často odkazované na iné druhy titulov, ale v prípade Pána Ježiša je použité v tom najvyššom zmysle, najvyššom význame. Titul Pán je zakorenené v Starom zákone a odkazuje na Boha, na Jehovu. V Novom zákone to znamená, že Jehova sa stal Kristom. Preto je Ježiš Kristus suverénny Pán, Učiteľ a je hlavou Cirkvi. Veriaci v neho sú povinní poddať sa tomuto panstvu. Ako neskôr uvidíme, to nie je len obyčajné poddanie sa panstvu, nejakým intelektuálnym alebo mechanickým spôsobom, ale musí to byť poddanie sa srdcom. Keď sa odkazuje na slovo srdce, zjavne tým nemyslíme na fyzický orgán v našom tele. Odkazujeme sa tým na celého človeka. Na jeho intelekt. Na jeho emócie a na jeho vôľu. Celou našou bytosťou sa máme poddať autorite Krista. Ako Kristus kráča pod panstvom Otca, tak aj my máme tak kráčať. On žil s očami upriamenými na Otca a v poslušnosti sa poddal Jeho vôli. Najvýraznejšie to vidíme v Getsemanskej záhrade. Tu sa poddanie Ježiša Krista stalo viditeľnou skutočnosťou. To bola bolesť, skutočný bolestivý zápas poslušnosti ľudskej stránky Ježiša Krista, jeho človečenstva.

On prišiel na Zem zachrániť svoj ľud z ich hriechov. K záchrane bolo nevyhnutne potrebné preliatie Jeho drahej krvi, lebo bez preliatia krvi nie je žiadne odpustenie hriechov. Pán Ježiš Kristus prišiel, aby vo všetkom naplnil vôľu Otca. On žil život praktickej poslušnosti a tak, ako On kráča (žil), tak máme kráčať aj my.

Autorita Ježiša Krista ako Pána bola ukázaná nad ľuďmi, nad démonmi a nad živlami prírody. Diabli rozoznávali jeho božstvo, poznali, kto on je a v jeho prítomnosti sa triasli. Utekali pred ním. A dokonca aj prírodné živly nemohli odolať jeho moci, poslúchali ho. Tak, ako si aj učenici hovorili: „Ktože je tento, že ešte aj vetrom rozkazuje, aj vode, a poslúchajú ho?!“ (Lukáš 8:25). Preto je pre nás nevyhnutne potrebné preskúmať niektoré oblasti jeho panovania, aby sme to mohli vidieť ako praktickú realitu v našom každodennom živote a jeho panstvo v Cirkvi.

Po prvé zvážime jeho panstvo v našich životných štýloch. Kresťan je otrok, sluha Pána Ježiša Krista. Stať sa kresťanom neznamená pripojiť sa k nejakej spoločnosti, alebo klubu. Znamená to položiť svoje ja pod autoritu Božstva. Veľmi často ľudia majú postoj „ja si môžem robiť, čo sa mne páči.“ Ale kresťan už nepatrí sebe samému. Bol kúpený za vysokú cenu (1. Korinským 7:23) a od tej chvíle je povolaný osláviť Boha svojím telom aj svojím duchom. Kresťan je pod panstvom Ježiša Krista. Pred obrátením, pred uvereníím, sme boli pod kontrolou a panstvom satanovým. Bolo to tým, že keď sme sa narodili do tohto sveta, narodili sme sa do kráľovstva satana a pre Boha sme boli mŕtvi v prestúpeniach a hriechoch. Úplne neschopní chápať skutočnosti Božieho kráľovstva.

V prvej kapitole Efezským čítame o moci, ktorou bol Kristus vzkriesený z mŕtvych. Tá istá moc bola nevyhnutne potrebná k tomu, aby nás vyzdvihla a zobrala z kráľovstva satana a preniesla do kráľovstva Pána Ježiša Krista. Preto stať sa kresťanom v plnom význame tohto slova (Božím dieťaťom, nasledovníkom Krista, kristovcom) je zázračné dielo Božej milosti. Teraz je už vo všetkom našim pánom Pán Ježiš Kristus. My, veriaci, kresťania, už nie sme svoji vlastní – patríme Ježišovi Kristovi. Každý veriaci má slúžiť Kristovi svojim vlastným spôsobom, aby sme mohli ukázať vďaku a vzdať chválu za milosť tomu, ktorý si nás zamiloval a vydal sa za nás. Tiež preto, že životný štýl veriacich má byť pod panstvom Pána Ježiša Krista. V našom srdci a v našej mysli má byť Božie slovo. A ak Božie slovo je v našich srdciach a našich myšliach, potom sme vedení Svätým Duchom, skrze Božie slovo a v súlade s Božím slovom. Takto je náš životný štýl riadený a usmerňovaný Božím slovom. Preto celá naša bytosť má byť poddaná panstvu Ježiša Krista.

Jeho panstvo nás ovplyvňuje ako občanov štátu, v ktorom žijeme. Každá vláda je ustanovená Bohom. V liste Rímskym v 13. kapitole vo veršoch jedna až sedem čítame slová apoštola Pavla, ktoré píše veriacim do Ríma. Píše im, že majú byť poddaní mocnostiam, ktoré sú nad nimi. Nemusíme vždy byť nadšení z civilnej vlády, ktorá je nad nami, ale či už vládu schvaľujeme, alebo nie, musíme plne chápať a rešpektovať, že v Božej suverenite nad všetkými vecami, sú všetky vlády dané Bohom a niet vlády, ktorá by nebola od Boha. Ako obyvatelia a občania máme byť poddaní týmto mocnostiam. Kresťania nesmú byť vinní z občianskej

neposlušnosti. Ak kresťan musí protestovať proti vláde, tak to musí byť zákonným spôsobom, ktorý je hodný jeho kresťanského povolania. Tým, že sme poddaní Bohom ustanoveným vládam, mocnostiam, kresťan sa priamo poddáva panstvu Ježiša Krista preto, lebo tieto mocnosti, vlády, vrchnosti sú ustanovené Kristom a sa zodpovedajú Kristovi. Aj keď možno ich ustanovenia nepripúšťajú a netolerujú žiadne myšlienky kresťanskej viery, ale to žiadnym spôsobom neznižuje ich zodpovednosť pred Bohom.

Vieme, že sa všetci veriaci musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou (2. Korinským 5:10). Nielen cez poddanie sa a poslušnosť vrchnostiam môžeme vidieť životný štýl a občianstvo veriaceho ovplyvnené panstvom Ježiša Krista, ale toto môžeme ďalej vidieť a očakávať aj v oblasti zamestnania a podnikania.

Kresťan nech je v akejkoľvek práci, v akomkoľvek zamestnaní, na prvom mieste slúži Pánovi. Niektorí môžu byť povolaní do kresťanskej práce na plný úväzok. Iným Boh dáva prácu v iných sektoroch a zamestnaniach, ale nech sme v akomkoľvek zamestnaní a postavení, na prvom mieste slúžime Pánovi a preto máme robiť všetky veci ako Pánovi. Kresťan, veriaci pod panstvom Ježiša Krista musí byť príkladom nekresťanovi, neveriacemu.

Nech čokoľvek robíme, musíme žiť s očami upriamenými na živého Boha. V spôsobe, akým odpovedáme na naše telefóny, v spôsobe, akým jednáme s inými ľuďmi, musí byť cítiť, žiariť, vyžarovať niečo z Božej milosti, ktorá je nad nami. A to aj v tých najnáročnejších situáciách a najnepriaznivejších okolnostiach, a to preto, že sme v bezprostrednej prítomnosti nášho Pána.

Kresťan musí byť usilovný, produktívny a zodpovedný v práci. Niet žiadne miesto pre lenivého kresťana. Kresťan musí byť úprimný a spoľahlivý. Ľudia musia vidieť, že sa na neho môžu spoľahnúť a dôverovať mu. Slovo dané kresťanom má byť pre neho záväzné. Kresťan má byť dôsledný. Je to veľmi zlé, keď vidíme ľudí, že svoju prácu dokončujú neskoro, alebo nesplnia svoje povinnosti a úlohy.

Veriaci v Krista je dobrým svedkom vtedy, keď žije svoj život viery vážne. Kresťan na svojom pracovisku nesmie byť človek, ktorý je hádavý a pomstychtivý, ale bojači sa Boha, lebo je pod panstvom Ježiša Krista. Možno môže mať manažéra, ktorý je priamo nad ním, ale duchovný kresťan hľadá ďalej za hranice tohto manažmentu (vedenia). Hľadá k tomu veľkému vodcovi, manažérovi, ktorému bude jeden deň vydávať počet.

Potrebuje uchopiť praktický dôsledok panstva Ježiša Krista do každodenného života. Ak by ktokoľvek z vás mal byť kresťanský zamestnávateľ, tak potom preto, že Ježiš je tvoj Pán, tak celé tvoje podnikanie musí byť bez toho, aby si urobil kompromis s kresťanskými princípmi. Žijeme v bezbožnom svete, v ktorom úprimnosť je veľmi vzácna, ale aj tak kresťanský zamestnávateľ skrze biblické princípy vodcovstva a správy, má byť živé a platné svedectvo panstva Ježiša Krista. Kresťanský zamestnávateľ musí byť férový v tom, ako platí ľuďom za ich prácu – práca je hodná svojej mzdy, a tiež vo vytváraní dobrých podmienok pre svojich zamestnancov.

Pritom veriaci zamestnanec zo skutočnosti, že jeho zamestnávateľ je kresťan, nesmie si privlastňovať žiadne výhody. Práve ešte o to viac má byť usilovný, keď vie, že zamestnávateľ

mu je brat v Pánovi. Kresťanskí zamestnanci musia byť poddaní aj dobrým aj zlým a nepríjemným nadriadeným: „Čeľadníci takí, ktorí sa podriaďujú v celej bázni pánom, a to nie len dobrým a prívetivým, ale aj prevráteným...“ (1. Petrov 2:18). Hneď na to v ďalšom verši čítame vysvetlenie: „... lebo to je milosť, ak niekto pre dobré svedomie Božie znáša zármutky trpiac nespravodlivo.“ V oblasti podnikania a práce vidíme veľmi živo, čo to znamená byť pod praktickým vedením Pána Ježiša Krista – aj zamestnanec, aj zamestnávateľ majú pamätať na to, že sú poddaní panstvu Ježiša Krista.

Panstvo Ježiša Krista neovplyvňuje len životný štýl, občianstvo, podnikanie a prácu, ale panstvo je veľmi významné aj vo sfére manželstva. O tejto otázke sme už písali v článku o rodinnom živote (pozri článok Boží manuál, v Solas číslo 21, str. 23-29).

Hovorili sme o niektorých stránkach našich životov ako jednotlivcov. V ďalšom zvážme panstvo Ježiša Krista v Cirkvi, v jeho Tele. Prvou vecou, ktorú si často potrebujeme sami sebe pripomínať, je práve to, že nie sme sami svoji, a že ani Cirkev nie je naša. Cirkev nepatrí pastrovi, starším alebo členom zboru. Cirkev, zbor, patrí Kristovi. On ju ovláda a musí ovládať všetky jej stránky. On nám dal manuál, návod, ktorým Cirkev má byť riadená. Ten manuál je inšpirované Božie slovo.

Najprv sa musíme sami seba pýtať: Čo je Cirkev, zbor? Čítame, že Kristus miloval cirkev a sám seba vydal za ňu. Zjavne sa neodkazujeme na budovu nejakej cirkvi. Cirkev je povolanie zhromaždenie veriacich. Každá správne ustanovená cirkev a miestny zbor, je mikrokosmos tej veľkej Cirkvi. To je ten dôvod, prečo napríklad nie je správne byť súčasne členom viac ako jedného miestneho zboru. Do Cirkvi, Tela Kristovho, sa narodíme iba raz, preto v jednom čase a na jednom mieste môžeme byť členmi len jedného zboru. Nech miestny zbor je akokoľvek

veľký, či malý, je to reprezentácia celej veľkej Cirkvi Ježiša Krista.

Je to Kristova Cirkev a on je jej Pán a všetko, čo sa týka cirkvi, musí byť ovládané týmto princípom jeho panstva. Všetko, čo sa v zbore káže a vyučuje, musí byť podložené Písmom. Je zodpovednosťou miestneho zboru ochraňovať kazateľňu a strážiť, kto na ňu vystupuje. Nedovoliť len tak hocikomu prístup ku kazateľni, ale možnosť takto slúžiť dať len tým, ktorí sú odovzdaní úplnej autorite celého inšpirovaného slova.

Neustanovujeme ľudí do úradov cirkvi len preto, že sa nám páčia. Oveľa dôležitejšia otázka je, či sa páčia Kristovi. Sú Kristovi? Sú obdarovaní? Sú vybavení do služby v Cirkvi? Uctievanie musí byť ovládané Božím slovom. Aj kázanie je rovnako uctievaním ako spievanie, ale kázanie musí mať primárne postavenie v Cirkvi Ježiša Krista.

Zvážili sme niektoré stránky poddaniu sa panstvu a teraz chceme zvážiť ducha tohto poddania. Naše poddanie sa má byť dobrovoľné, radostné a v láske. Nemalo by to byť poddanie s prítomnosťou smútku, či priam nevôle. V 2. Mojžišovej 21 čítame o sluhovi, ktorý končí sedem rokov služby. Keď sluha povie, že miluje svojho pána, a preto od neho neodíde, ale dobrovoľne mu bude slúžiť aj ďalej, tak mu je označené jeho ucho, a takto už navždy patrí svojmu pánovi. Tí, ktorí sú Kristovi, boli znovuzrodení. Bola im urobená obriezka srdca. Obriezka srdca je tá značka, ktorá spôsobuje, že veriaci je milosťou priviazaný k Bohu, je priviazaný k službe a poslúchaniu svojho Pána a Učiteľa už navždy. Takáto služba nie je bremenom, ale je radosťou. Je to radosť preto, že spätne odpovedá na Božiu lásku: „My milujeme jeho, preto že on prvý miloval nás.“ (1. Jánov 4:19).

Veriaci, ktorý bol znovu zrodený, nachádza vo svojom srdci odpoveď na Kristovu lásku. Sme povolaní naším Pánom a Učiteľom, aby sme Pána milovali úplne. Celou svojou bytosťou. „Čo je to tá horlivá láska, ktorou sa máme poddať Kristovi?“ Môj slovník definuje lásku ako silné, vášnivé ľúbenie niečoho, niekoho, ale takáto definícia v tejto oblasti nie je dostatočná. Pán Ježiš sa Petra tri krát opýtal na kvalitu jeho lásky. Nikde v Písmach nie je prikázané, že máme mať náklonnosť pre Pána Ježiša Krista, ale je prikázané, že ho máme milovať. Milovať tým najvyšším druhom lásky. Láskou, ktorá je Božia. Láskou, ktorá je vylíata v našich srdciach Svätým Duchom (Rímskym 5:5). V Galatským 5 nachádzame celý strapec ovocia Ducha a v ňom na prvom mieste je láska. Je to láska, ktorá je daná veriacemu k životu Svätým Duchom. Musíme si dávať dobrý pozor, aby sme ju nestratili.

Ako môžeme ukázať našu lásku Kristovi? Kresťanská láska sa prejavuje cez poslušnosť. Ježiš povedal „Ak ma milujete, dodržiavajte moje príkazy.“ (Ján 14:15+21+23). Láska, o ktorej hovorí, nie je pocit, je to poslušnosť. Je to poslušnosť Kristovým príkazom, Kristovmu slovu. Je to úplné poddanie sa Kristovmu panstvu.

Musíme si ale uvedomiť, že rovnako ako je to s ľudskou láskou, rovnako aj v láske k Bohu musí byť aj nejaký cit, emócia. Ak nemáme žiadny cit v ľudskom vzťahu, tak niečo s ním nie je v poriadku, je to s ním zlé. Ak by ste sa ma pýtali, prečo milujem svoju manželku a ja by som povedal: „Preto, že mi upratuje dom.“ Tak by ste mohli odpovedať: „To si rovno môžeš objednať upratovačku.“ Ak by som povedal: „Lebo mi varí jedlo.“ – „Tak si zaplať kuchára.“ Ak by som miloval svoju manželku len pre všetky tie veci ktoré mi robí, tak by ste mohli na všetko odpovedať: „Veď na ten účel si môžeš získať aj iný zdroj.“ V láske, v tomto ľudskom vzťahu, musí byť niečo viac, než len príslušné externé veci. Musí v ňom byť pocit, emócia, ale keď ide o veci kresťanstva, musíme rozumieť, že poslušnosť je praktický výraz našej lásky k nášmu Pánovi. Poslušnosť Kristovi a jeho slovu je vonkajší prejav hlbokého vnútorného vzťahu, horlivej lásky k nemu.

Pár slov na záver: Naším cieľom má byť horlivá láska pod panstvom Ježiša Krista. Máme rozpoznať toto postavenie nášho Pána. Máme pamätať na to, kto on je, kto je ten od večných čias mocný Kristus. Kto je ten, ktorý na seba zobral ľudskú prirodzenosť a šiel na kríž ako naša zástupná obeť. Toto rozpoznanie, že Ježiš je Pán, nachádzame v živote Abraháma, Natanaela, Tomáša a iných. On je Spasiteľ svojho ľudu. Jeho meno je nádherné: Ježiš, náš Pán! Máme ho milovať, ctiť si ho a klaňať sa mu.

Je Ježiš Kristus skutočne a v plnom slova zmysle tvoj Pán a Spasiteľ? Písma hovoria, že prichádza deň, keď sa každé koleno skloní a každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pán na slávu Boha Otca. Poddajme sa teda jeho panstvu v horlivej láske.